

מסורת הש"ס

(6) [שבת ד. טז. ד"ק ע"ג].
(7) [לעיל טז. א. שבת ג.
ט"ז. ד.] [שבת ד.].
(8) [ועיי' תוספות שם ב.
ד"ה לא זיקא פ. ד"ה
תתלי].

מוסף רש"י

קלוטה כמי שהונחה
דמיא. התפס הולל תקלט
באריה של רשות הרבים
כמי שהונחה תחת הארץ
ואע"כ דלא נח (שבת ד. ד.)
לפניהם ונגזר להם
השאלה ונע"כ (שם). נעץ
קנה. סתמה אין רחב ד'
חורק. מריה ונח על גבי,
דלא נבי הנה על גבי
מקום ד' כרבי' (שבת ג. א.)

הזורק פרק שמיני גיטין

ע"מ.

עין משפט
גר מצוה

כ"א א"מ פ"ה מהל'
גירושין ה"ל ג' סמג
פ"ט ג' טו"ש א"ה פ"ט
ק"ט פ"ט ד'
ל' ב' מ"י ש"ס הל"ה ד'
טו"ש פ"ט ש"ס פ"ט ד'
ל"א ג' ד' מ"י ש"ס הל"ה ג'
טו"ש פ"ט ש"ס פ"ט ד'
ל"ב ה' ו' מ"י ש"ס טו"ש
ש"ס פ"ט ד'
ל"ג ד' ח' מ"י ש"ס טו"ש
ש"ס פ"ט ד'
ל"ד ט' מ"י ש"ס הל"ה ד'
טו"ש פ"ט ש"ס פ"ט ד'
ל"ה י' מ"י פ"ד מהל'
שבת הל"ה ח' סמג
לפ"ן פ"ה טו"ש פ"ה
ס"מ ש"ס פ"ה ד'
ל"ו ב' מ"י פ"ה מהל'ס
גירושין הל"ה ו' סמג
פ"ט ג' טו"ש א"ה פ"ט
ק"ט פ"ט ד'.

חוספות ר"ד

שנה בקרקע: היתה
עומדת על ראש הגג
וכי' והא לא מינער פ'
(6) דאפילו דיקא ואמרת
ליה לבראי ואמאי קמי'
כיון שהגיע לאור הגג
ואע"כ דלא נח אס נשקף
או נמחק היא מגורשת
אמר רב יהודה אמר
ר' יוחנן ב"ר אבהו
מלמעלה ב"ר אבהו
עסקין עולא בר מנשה
משמיה דאבימי אפר הכא
בפחות ג' סמך לגג
עסקין וכל פחות ג'
סמך לגג ב"ר דמי' הוא
מלמעלה וכו' פ' רישא
בג דידה וחצר דידה
סיפא בג דידה וחצר
דידה: והא לא מינער
מירוש דקס"ד שהגג גבוה
תחומות החצר דאין וזיקא
ושדי ליה לבראי והכי
הני כיון שיצא מרשות
הגג ונמחק או נשקף
קודם שיצא באור החצר
הרי זו מגורשת אמר רב
יהודה אמר שמואל כגון
שהיו מחיצות התחומות
עודפות על העליונות וכי
נפיק מאור הגג מיד בניע
לחוך מחיצות החצר:

(6) ג"ל פ"י דלחי זיקא ושדי
ליה לגמלי וכו'.

היתה עומדת בראש הגג. לרבי ארבעה דלחי עליון אפילו היה
בטבחה ומלחה כדמשיני לרבי ארבעה דלחי עליון אפילו היה
כלומר כגון שמתחמת כדמשיני לרבי ארבעה דלחי עליון אפילו היה
מלחה אי נמי נקט עומדת לאשמועין דכגון דידה מיירי עומדת
בזמנה כדמקוץ לה בגמרא:

בג"ן שהיו מחיצות התחומות עודפות
על העליונות. דמיד שיצא

מרשות גג כגון לרשות חצר וא"ת ומה
מועיל עודפות מ"מ כשזרקו מעל
המעקה לא מינער כנגד הגג וי"ל דכיון
דשלא מחיצות עודפות חשיב משתמר
ואין לחוש למחיצה רביעית אי נמי
כשהגג קצר וחצר רחב הרבה ועודפות
המחיצות גם רביעית מלד זה ומלד זה
וכנגד המעקה אינו כי אם פתח בעלמא
אי נמי כשהגג עומד בלמעלה החצר ולא
מן הגג ומחיצות החצר מוקפות לו מכל
לד וא"ת דאמרין במרובה (כ"ק דף ע' ע"ב):

באומר וזרקו גניבתך לחצר ותיקני לי
חצרי גניבתך דאסור שבת ואסור
גניבה בל"ן כאלה וידי' בל"ן כאלה
והא לענין שבת מייחב אפילו למעלה
מן המחיצות עד שלא נכנס עדיין
תוך המחיצות דרבי' עולה עד לרקיע
ולענין קנין עד דמתי לחוך המחיצות
וי"ל דמייירי כשזרק דרך פתח ולא מעל
המחיצות: כמאן כרבי דאמר
קלוטה כמי שהונחה דמיא. תימה
דנקט רבי דלא איירי אלא בדרשות היחיד
מקורה משום דכיתא כמאן דמליא דמיא
כדאמרין בריש שבת (דף ה. וד"ע)
הוא ליה למינקט דלית ליה קלוטה כמי
שהונחה דמיא אפילו ברה"ר ונראה
דשחטא סלקא דעמין דטעמא דרבי
לאו משום קירוי אלא משום מחיצה
אית ליה דכמאן דמליא דמיא ולהכי
קאמר כמאן כרבי דכ"ע לא מיתוקמא
מדמזכרת מחיצות המחיצות עודפות
ולר"ע אית ליה דכמי שהונחה דמיא
אפילו ברה"ר אלא ודאי כרבי מוקמת
לה ומשני אפילו תימא רבנן כו' ולפי
זה יכול להיות טעמא דרבי משום
קירוי כדאמרין בשב"ס:

דרך ע"ה אינה מגורשת כ"ס
מעיקרא לא דמינה קאי. ולא

דמי להא דכתיב רכב כפ"ק דכ"מ (דף
י.) זרק חרנקי בפתח זה ואלא בפתח
אחרת מהו אור שזין סופו לגזל כמנהג
דמי או לא הכא דכדכך עליה אין דומה
כל כך שיהא עומד לגזל אי נמי התם
בבית מקורה דומה יותר עומד לגזל:
והא

וזרקו לה כיון שיצא מרשות הגג נמחק או נשקף הרי זו מגורשת ואי בגג
דידה וחצר דידה אמאי מגורשת אלא בגג דידה וחצר דידה רישא בגג דידה
וחצר דידה סיפא בגג דידה וחצר דידה אלא לאו דאישלה מקום חדר
מקום מושלי אינשי תרי מקומות לא מושלי אינשי א"ל מדי אירא דלמא
הא כדאיתא והא כדאיתא רישא בגג דידה וחצר דידה סיפא בגג דידה
וחצר דידה אמר רבא שלש מדות בגיטין הא דאמר רבי קלוטה כמי שהונחה ופליגי רבנן
עליה הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא מינער והא דאמר רב חסדא
נעץ קנה ברשות היחיד ובראשו מוסקל וזרק ונח על גבי אפילו גבוה מאה אמה חייב לפי
שרשות היחיד עולה עד לרקיע הני מילי לענין שבת אבל הכא משום אינטורי הוא והא לא מינער
והא

